

[Gilstrup]

te om, at det skal være lettere at være dansker. Nu har man fået et sådant styr på statens finanser, at man har 1 mia kr. om året – godt og vel vist endda – til at sprede ud for at glæde den danske befolkning. Ih, hvor er det dog dejligt at være dansker! Det er blevet let at være dansker, efter at vi har set, at der er denne af os andre hidtil aldeles upåagtede milliard om året at dele ud.

Når vi nu har alle disse mange penge, som vi kan kaste i grams, må vi unægtelig spekulere over, hvordan vi skal anvende dem på den bedste måde. Bevares, jeg skal da meget gerne give skatteministeren den røde rose, at det er en god idé, at der er nogle mennesker, der kan nå helt op på 1 kr. og 22 øre om dagen i skattelettelse og endda fra 1992 – det sidste år, hvor vi selv kan trykke vore pengesedler – op på 1 kr. og 87 øre om dagen, hvis de hører til de heldige 30 pct. af befolkningen, hvorimod de 70 pct. ikke får noget, men glæden på næstens vegne er dog trods alt større end over selv at få lidt mønt i lommen. Det er et godt forslag, som vi vil stemme ja til ved tredje behandling, hvis det kommer til afstemning i den form, det er fremsat.

Men der er et stykke tid til tredje behandling, og det var måske – når vi nu har den milliard kroner flydende, som man ikke rigtig ved hvad man skal bruge til – en idé, at vi var nogle af Folketingets medlemmer, der satte os sammen for at finde ud af, om man kunne anvende pengene endnu bedre end til det, skatteministeren er nået frem til. Jeg skal ikke nægte, at Fremskridtspartiets 1. prioritet er, at beløbet stilles til rådighed for vore boligordførere på tirsdag, når de skal til at hjælpe de vanskeligt stillede boligejere, og i det omfang de kan bruge den milliard på tirsdag til deres forehavender, vil det sikkert være væsentlig bedre og sundere end at bruge pengene til 1 kr. og 22 øre om dagen til denne meget brede 30 pct.-kreds, som skatteministeren taler om.

I det omfang vores boligordførere på tirsdag ikke magter at bruge så mange penge – og det er mange penge, der nu er sådan i overskud på statsbudgettet – vil Fremskridtspartiets bud nr. 2 være, at vi af hensyn til dansk erhvervslivs overgang til ny teknologi letter afskrivningsreglerne for at få en bedre overgangsbeskatning, når vi skal til at forbedre erhvervslivets effektivitet.

Fremskridtspartiets bud nr. 3 er, at vi forhøjer den skattefrie bundgrænse, således at vi kommer frem til, at så at sige alle i Danmark kan få glæde af det.

Der kan sikkert findes mange andre virkelig gode anvendelsesmuligheder for denne milliard, som skatteministeren åbenbart er snublet over, siden han nu pludselig har den til rådighed.

Men under alle omstændigheder: Hvis skatteministerens forslag kommer igennem skærsilden, vil han ved tredje behandling i Tinget finde 15 glade skattelettelstilhængere fra Fremskridtspartiet. Næste år vil vi marchere ud i Fælledparken: 30 pct. fik 1 kr. og 22 øre mere om dagen. Det vil vække jubel i Fælledparken.

Larsen-Ledet (RV):

Da mit partis ordfører, fru Elisabeth Arnold, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne holde den tale, hun ville have holdt.

Det er ikke alle skattelove, der er lige vanskelige at forstå. Denne er såre enkel, nemlig en regulering i opadgående retning af bundgrænsen for 6 pct.-skatten, altså en flytning fra det første knæk på kurven, der viser skattesystemets progression.

En mindre del af de skatteydere, der inden for de seneste år har bevæget sig ind på progressionens smertefulde område, er nu udfriet af trængslerne og bliver atter alene beskattet med den lave skattesats. Dette resultat vil ikke give mange protester fra befolkningen. Det er let at forstå.

Det, der er sværere at forstå ved dette lovfor-slag, er bemærkningerne. Der er siden skatte-reformens ikrafttrædelse blevet reguleret på den-ne 6 pct.-grænse, men det har altså ikke hindret, at der alligevel er kommet flere 6 pct.-skatte-ydere til. Lønningerne er steget mere, end man havde forudset, flere er blevet rigere, og det har givet et ekstra skatteprovenu, som man ikke mener man burde have opkrævet. Det er, hvad der står i de almindelige bemærkningers pkt. 1, og det er usædvanligt for en skatteordfører at skulle håndtere sådanne betragtninger.

Denne påståede ekstraopkrævning kunne man da have ordnet år for år, hvis man virkelig mente, den var et problem, men ubehaget ved at lade denne ikke tilsigtede progressive beskatning fortsætte er blevet for stor, og når man nu alligevel er i gang med at regulere forskellige